

Primus phisicorum.

estatis: quia determinata forma requirit determinata
rā q̄ritatē. Itē. S. T. q. de anima ar. xix. ad quintū.
ad hoc q̄ aliquid sit idē numero sufficit q̄ p̄cipia
essentialia sint eadem numero nō aut̄ requiritur q̄
p̄prietates z accidentia sint eadē nūero. Et vtraq̄
opinio p̄babilis est. Sed dato q̄ p̄ia opinio sit p̄a
Mōne tñ gr̄adisputatōis p̄t admitti q̄ q̄ritas pos
sit separari. Quidā dicūt q̄ ex impossibili sequitur
quodlibet z ideo dicūt duo cōtradictoria seq̄ ex il
la suppositione z ita si queratur ab eis. An seclusa
q̄ritate substantia sit diuisibilis hoc pōt̄ intelligi
dupliciter vel de seclusionē. i. separationē s̄m rē vel
secundum intellectum. Si primum tūc dicunt q̄ se
clusa q̄ritate substantia est et non est diuisibilis. s̄z
contra hoc videtur esse fuga questionis mota est au
tem questio p̄ncipaliter ad sciendū quod est p̄nci
pium per se diuisibilitatis. Itē ph̄s. i. iij. phisico
rum arguit posito q̄ esset aliquod spaciū et non ha
beret corp̄ sensibile sed sonū vel colorē querit vtrū
esset vacuū. Et r̄ndet q̄ si natū esset recipere corp̄
esset vacuū. Si non. nō ergo tali posita positione q̄
tamen s̄m ip̄m ponit incōpossibilia s̄z accidens si
ne subiecto potest queri de aliquo an sequat̄ natu
rali consequentia. Itē si aliquod essentialiter in
clusum in aliquo ponatur remoueri ab eo qd̄ tñ nō
sit rō inherētie p̄dicati bñ pōt̄ queri an isto vel illo
circūscripto insit tale p̄dicatū vel nō etiā q̄ritatē
positū includat p̄tradictoria vt puta si ab hoīe cir
cūscribatur aialitas qd̄ tñ includit incōpossibilia:
z querat̄ vtrū hoc circūscripto possit hō distingui
ab asino videtur determinate posse r̄nderi q̄ sic: qz
p̄ aialitatē nō cōueniebat homini sic distingui / sed
per rationalitatem: vnde dicit doctor subtilis in
i. licet positio que statim ex intellectu suo. ncludit
contradictoria non possit admitti tñ illa q̄ in intel
lectu suo tñ vnū cōtradictoriū includit z nō aliud
nisi p̄ cōsequētiā accidentalē. i. materialē vel per lo
cos extrinsecos bene videtur posse admitti. qz tali
positione posita p̄nt̄ sustineri regule disputationis
potest eīm concedi sequēs p̄na essentiali z negari re
pugnans sequēs per locū extrinsecū. Sed cōtra ne
cessarium nunq̄ est negandū sed p̄na bona per locū
extrinsecū est necessaria ergo non est neganda. Itē
omne impossibile implicat contradictionē ergo in
quolibet impossibili icluditur oppositū p̄ncipi
cipij ergo non est admittēdū. Et hoc multi arbitra
tur dicētes ex quolibet impossibili sequi quodlibz
et petrus de alliacō dicit propter hoc q̄ dissenties
p̄ncipiū errat in fide quia ex opposito p̄ncipi
cipij sequitur oppositū cuiuslibet articuli. Sed
hoc parū valet qz tunc s̄m eū omnis assentiens ali
cui impossibili erraret in fide qd̄ patet esse falsum de
assentiēte huic mundus nō potuit esse ab eterno.
¶ Pro responsione ad articulum notandum est q̄
multiplices sunt partes in composito scilicet essen
tiales vt materia et forma. Alie sunt partes quanti
tatiue vt manus z pedes z itē man⁹ et pedes p̄nt̄
capi vt dicāt absolute hanc partē substantie vel alio
modo vt dicāt partē substantie sic figuratam.
¶ Notandū s̄m. S. T. in. iij. d. xvj. q. j. ar. j. q. iij. q̄
duplices sunt partes integrales quedā sunt partes
q̄ritatis que sunt quandoq̄ vnus rationis vt i to
tis homogeneis quandoq̄ vero diuersarum ratio
num vt in totis etherogeneis quedā vero sunt par
tes essentie sicut materia z forma non q̄ritatis: et
hec semper sunt diuersarum rationum z habent or
dinem nature ad inuicem: z quandoq̄ etiam ordi

nē temporis. Itē vt patet ibidem ad secundum
quedam sunt partes permanentium. Alie sunt par
tes successiuorum et i istis ex qualibet parte potest
concludi totum vt bene sequitur hora tertia est er
go dies est non tamen totum de vna parte predicā
tur non enim dicimus q̄ hora sit dies sed tamen de
omnibus partibus simul acceptis aliquo modo in
uenitur predicari scilicet improprie et coniunctim
Ex his patet q̄ nō omnis pars integralis est pars
q̄ritatiua z q̄ a sctō Thoma materia vocat̄ pars
integralis tunc sit conclusio.

¶ Seclusa q̄ritate substantia aliqua est diuisibilis
p̄batur: quia seclusa q̄ritate ab homine adhuc ma
teria non esset eius forma. Secundo dico q̄ seclusa
q̄ritate hoc est materia per intellectū accepta sine
q̄ritate ipsa non est diuisibilis.

¶ Sed notandū q̄ dupliciter materia sine substan
tia separatur a quantitate secundum intellectum.
vno modo sic q̄ materia nullam intelligatur habe
re habitudinem ad quācūq̄ quātitatem. Alio mō
q̄ non intelligatur actu esse sub q̄ritate: z p̄rio mō
dico q̄ seclusa q̄ritate nulle sunt partes i quacūq̄
substantia nec substantia est amplius in infinitū di
uisibilis: quia philosophus dicit hic q̄ soli q̄ritati
conueniunt finitum z infinitum idem. v. metha. T.
c. xvij. dicit q̄ quātum dicitur quod est diuisibile
in eis que insunt quorum vtrūq̄ aut singulum vnū
quid est vbi dicitur a sancto Thoma q̄ ratio q̄ritati
tis est esse diuisibile in ea que insunt seclusa ergo ea
nihil est diuisibile. S̄z dices q̄ seclusa q̄ritate sub
stantia est diuisibilis entitatiue sed non q̄ritatiue
sed Contra tunc ph̄s diffiniret idē per seipsum qz
diffiniret q̄ritum per esse diuisibile q̄ritatiue. Itē
quicquid conuenit alicui p̄ncipio z per se non potest
alteri cōuenire nisi per ipsum sed diuisibilitas i par
tes eiusdem rationis cōuenit q̄ritati p̄ncipio z per se
igitur nulli cōuenit seclusa q̄ritate maior patet. i.
poste. vbi dicitur p̄ncipiū et per se dico cui nō p̄ alte
rum sed per ipsum alteri. Itē omne diuisibile vel
diuiditur in partes discretas vel in partes cōtinu
as z quodcūq̄ detur sequitur q̄ sit quantum. Itē
omne diuisibile est maius sua parte ergo est quātū.
Itē tunc in sorte essent due diuisibilitates vna s̄z
per quātitatē et altera q̄ conuenit ei seclusa q̄ritati
te z sic vna supflueret. Itē querit̄ quomodo distin
guerētur partes sortis seclusa q̄ritate non per for
mā substantialem quia eadem est nec per accidētia
lem: quia nullam haberet sed dices q̄ partes sortis
distinguerentur seipsis: qz hec est z illa est z hec nō
est illa z eodē modo dicunt sortem distingui seipō
a platone: quia sortes non est plato. Sed contra se
queretur q̄ natura humana non esset multiplicabilis:
quia s̄m se inesset ei oppositum vt patet s̄m hāc
opinionem. Itē tunc indiuidua essent p̄ncipio diuer
sa et sic in nullo cōuenirent patet p̄na qz seipsis p̄nci
p̄ncipio distinguntur. Itē sortes et plato alio p̄ncipio
z alio differunt ergo non se toto distingunt. Itē
hic lapis distinguitur ab illo non autem ex natura
lapidis quia alias quod non esset hic lapis nō esset
lapis ergo est aliquid p̄ter naturam lapidis quo
vnus ab alio distinguitur. Itē operari realiter
p̄ncipio inest indiuiduo q̄ speciei ergo aliquid est in
eo quod non est in specie.

¶ Notandū p̄terea q̄ quidā dixerūt q̄ seclusa q̄
ritate totū haberet p̄tes sed nō distinctas s̄m situs
p̄z aut̄ ex p̄dictis q̄ nullomō haberet partes eiusdē
rationis vnde. S. T. dicit. j. q. l. ar. ij. q̄ materia nō